

НАРЕДБА № 5

от 8.11.2000 г.

за реда и начина за създаване на мрежите и за дейността на Националната система за мониторинг на водите

Издадена от министъра на околната среда и водите, обн., ДВ, бр. 95 от 21.11.2000 г., в сила от 21.11.2000 г.

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Тази наредба урежда реда и начина за създаване на мрежите за мониторинг на водите и за дейността на националната система за мониторинг на водите на територията на Република България.

Чл. 2. Целта на наредбата е създаването възможност за оценки и прогнози за състоянието на повърхностните и подземните води чрез:

1. осигуряване на нормативна основа за осъществяването на мониторинга на повърхностните и подземните води, в т.ч. и минералните води;
2. определяне на реда и начина за проектиране и изграждане на мрежите за мониторинг;
3. определяне на обхвата и съдържанието на контролно-информационната система за състоянието на отпадъчните води;
4. регламентиране на принципите за провеждане на собствен мониторинг;
5. регламентиране на експлоатацията, поддръжката и актуализацията на мрежите за мониторинг;
6. регламентиране на информационното, комуникационното и финансовото осигуряване и управлението на националната система за мониторинг на водите.

Чл. 3. (1) Състоянието на повърхностните води се определя от тяхното екологично и химическо състояние.

(2) Състоянието на подземните води се определя от тяхното количествено и химическо състояние.

Чл. 4. (1) Екологичното състояние на повърхностните и крайбрежните морски води се определя от структурата и функционирането на водните екосистеми в зависимост от:

1. състава и изобилието на водната флора и фауна;
2. количеството и динамиката на водите в реката, езерото или язовира, включително връзката им с подземните води;
3. морфоложките елементи на водния обект - дълбочина, структура на дъното, а за крайбрежните морски води и пресноводния поток, посока на преобладаващите течения и натрупването на утайки;
4. химически и физико-химичните параметри на водата, поддържащи общите биологични параметри - температура, кислороден баланс, разтворени вещества, водороден показател, хранителни вещества;
5. специфичното замърсяване, в т. ч. замърсяване от точкови и дифузни източници.

(2) Количественото състояние на подземните води се определя от степента на влияние върху естествените ресурси на подземните води в резултат от естествено и изкуствено дрениране.

(3) Химическото състояние на повърхностните и подземните води се определя от степента, до която водният обект или участък от него са замърсени.

Чл. 5. Тази наредба не се прилага за мониторинг на води, провеждан от компетентните органи на Министерството на здравеопазването, в изпълнение на разпоредбите на чл. 189 от Закона за водите, както и за мониторинга на водите, замърсени с техногенни радионуклиди.

Чл. 6. (1) Предмет на националната система за мониторинг са:

1. валежите;
2. повърхностните води:
 - а) реки;
 - б) езера и язовири;
3. подземните води в обхвата на:
 - а) подземните водни обекти с модул на подземния отток по-голям от 1 литър в секунда на квадратен километър;
 - б) извори със средногодишен дебит над 10 литра в секунда;
 - в) находищата на минерални води, изключителна държавна собственост;
4. крайбрежните морски води;
5. отпадъчните води, зауствани във водните обекти.

(2) При необходимост от оценка на състоянието на подземните води във водни обекти, невключени в обхвата по ал. 1, т. 3, предмет на националната система за мониторинг, могат да бъдат и извори с дебит над 1 литър в секунда.

Чл. 7. (1) Националната система за мониторинг на водите има за цел оценка на количествените и качествените характеристики на водите, вкл. и на отпадъчните води, своевременно установяване на негативните процеси, прогнозиране на тяхното развитие, предотвратяване и ограничаване на вредните последици и определяне на степента на ефективност на осъществяваните мероприятия за използване и опазване на водите.

(2) Целта по ал. 1 се постига чрез постоянното наблюдение и измерване на метеорологичните, хидроложките, хидрогеоложките, хидрохимичните и хидробиологичните показатели.

Чл. 8. (1) Задачи на националната система за мониторинг са:

1. провеждане на системни наблюдения на националните мрежи за мониторинг за определяне състоянието на водите;
2. контрол за качеството на резултатите;
3. обработване, анализиране, визуализация и съхраняване на информацията;
4. осигуряване на информация за връзката между атмосферните, повърхностните и подземните води;
5. осигуряване на информация за съставяне на водния баланс на страната на басейново и национално ниво;
6. осигуряване на информация за оперативен контрол ;
7. осигуряване на информация за разработване на варианти за управленски решения;
8. осигуряване на информация за оценка на риска за здравето на хората и околната среда;
9. осигуряване на информация за предупреждение за опасност;
10. осъществяване на информационен обмен с други национални и международни системи;
11. обосноваване на предложения за промяна в мониторинговите мрежи;
12. осигуряване на информация за състоянието на водите, спецификата за мониторинга на които е регламентирана в други нормативни актове, в т.ч.:
 - а) водите, замърсени и/или застрашени от замърсяване с нитрати от земеделски източници;

б) подземните води, замърсени и/или застрашени от замърсяване с вредни и опасни вещества;

в) водите за къпане;

г) повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване;

д) крайбрежни морски води;

е) водите за рибовъдство и за развъждане на черупкови организми.

(2) Националната система за мониторинг на водите осигурява наблюдения, измервания, прогнози и предупреждения за защита от вредното въздействие на водите.

Чл. 9. (1) Националната система за мониторинг на водите се организира на басейново и национално ниво.

(2) В границите на районите за басейново управление на водите системата по ал. 1 се организира и на регионално ниво.

Глава втора

НАЦИОНАЛНИ МРЕЖИ ЗА МОНИТОРИНГ НА ВАЛЕЖИ И НА ПОВЪРХНОСТНИ ВОДИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО ТВЪРД ОТТОК

Раздел I

Национална мрежа за мониторинг на валежите

Чл. 10. (1) Националната мрежа за валежи обхваща наблюдението на:

1. валежите от облаците - дъжд, сняг, град, суграшица;

2. приземните валежи - роса, слана, поледица, скреж, мокра мъгла.

Чл. 11. (1) Националната мрежа за валежи се състои от дъждомерни станции.

(2) Валежите се измерват с дъждомери, поставени на специална площадка:

1. в равнинната част на страната - на височина 1 м над земната повърхност;

2. в планинските райони - на височина 2 или 2,5 м над земната повърхност, в зависимост от дебелината на снежната покривка.

(3) С дъждомерите се измерва не само валежното количество от дъжд, но и това от твърдите валежи - сняг, град, суграшица, смесени валежи и отложения във вътрешността на дъждомера.

Чл. 12. (1) Дъждомерните станции се изграждат с цел:

1. измерване количеството на падналия валеж за определено време;

2. определяне вида на валежа;

3. измерване продължителността на валежа.

(2) Броят и разположението на станциите се определят така, че да осигурят необходимата достоверна информация за всички видове теренни форми - равнинни, хълмисти и планински райони, плата, склонове с различно изложение, морско крайбрежие, долини и за оценка на средногодишния валеж на страната.

Чл. 13. (1) За всяка дъждомерна станция се съставя информационна карта с подробно описание, скица или план за разположението на различни обекти около дъждомера.

(2) Дъждомерната станция се организира по начин, осигуряващ непрекъсната работа на станцията и постоянно място на дъждомера най-малко за 10 години.

(3) Информационната карта на дъждомерната станция се съхранява в Националния институт по метеорология и хидрология при БАН, а копие от нея - в съответната басейнова дирекция.

Чл. 14. (1) За обезпечаване качеството на наблюденията на всеки 3 години се провежда инспекция за техническото състояние на станциите.

(2) За поддържане на дъждомерите в изправност най-малко 2 пъти в месеца се извършва основен преглед на здравината и отвесното им положение.

(3) Отворът на дъждомера се поддържа винаги хоризонтален и с кръгла форма.

(4) В информационната карта на станцията своевременно се отбелязва всяко изменение в околното пространство, като не се допуска ъгълът от центъра на дъждомера до върха на всяко препятствие около площадката да превишава 45°.

Чл. 15. Във всички станции задължително се наблюдават и измерват:

1. количеството на валежа;
2. продължителността на валежа;
3. видът на валежа;
4. облачността;
5. метеорологичните явления;
6. снежната покривка.

Чл. 16. (1) Количеството на валежа се определя чрез дебелината на водния пласт в милиметри, който би се образувал от падналия за определено време валеж върху хоризонтална повърхност, без попиване в почвата, оттичане по земната повърхност и изпаряване на валежа.

(2) При измерване на твърдите валежи те предварително се втечняват.

Чл. 17. (1) Валежът се измерва ежедневно в 7 ч. и 30 мин. официално време.

(2) Полученото от приземните валежи количество вода се записва само в случаите, в които то достига или надвишава 0,1 милиметра.

(3) Наблюдателят е длъжен ежедневно да преглежда дъждомера в определеното за това време.

Чл. 18. Облачността се определя окомерно в части от 1 до 10 в зависимост от покритостта на небето с облаци.

Чл. 19. (1) Наблюдението над снежната покривка обхваща определянето на степента на покритост на почвата със сняг, измерване на височината и определяне на характера на снежната покривка.

(2) Наблюденията над снежната покривка се извършват ежедневно в 7 ч. и 30 мин. официално време.

(3) Степента на покритост на почвата и характерът на снежната покривка се определят чрез оглед на видимата околност на станцията.

(4) Височината на снежната покривка се определя със снегомерна рейка, поставена на точно определено постоянно място, в което снежната покривка не е отвята или силно навята. В случаите, в които снежната покривка е неравномерна, се извършват няколко измервания и се определя средна височина.

Раздел II

Национална мрежа за мониторинг на повърхностните води,
включително и твърдия отток

Чл. 20. (1) Националната мрежа за мониторинг на повърхностни води включва:

1. мрежа за хидрометричен мониторинг;
2. мрежа за мониторинг на екологичното състояние на повърхностните води.

(2) Мрежата за хидрометричен мониторинг се състои от хидрометрични станции и постове за хидрометрични измервания.

(3) Мрежата за мониторинг на екологичното състояние на повърхностните води се състои от станции и пунктове.

(4) Станциите и пунктовете от мрежата по ал. 3 са:

1. фонови;
2. референтни;
3. трансгранични;

4. на стоящи води.

(5) Станциите, постовите и пунктовете по ал. 2 и 3 трябва да гарантират достоверността на данните за измерваните показатели.

(6) Станциите, постовите и пунктовете се разполагат така, че да характеризират:

1. хидроложките условия във водосбора им;
2. екологичното и химическото състояние на повърхностните води;
3. връзката на повърхностните води с валежите и подземните води;
4. връзката с други повърхностни водни обекти;
5. твърдия отток.

(7) Наблюденията за състоянието на повърхностните води осигуряват данни за:

1. актуализиране на оценката за категоризиране на повърхностните води;
2. оценка на ефективността и актуализиране на програмата за мониторинг;
3. оценка на дългосрочните изменения на естественото състояние на повърхностните води;
4. оценка на дългосрочните изменения на повърхностните води в резултат от човешката дейност;
5. определяне на повърхностните води, за които съществува риск да не достигнат добро екологично състояние;
6. оценка на резултатите от предприетите мерки за подобряване състоянието на повърхностните води;
7. установяване на причините за недостигане на доброто екологично състояние на водите и предприемане на специфични мерки.

Чл. 21. (1) Проектът на националната мрежа за мониторинг на повърхностни води обобщава проектите за мониторинг на повърхностните водни обекти - предмет на мониторинг.

(2) За разработването на проектите за мониторинг за всеки повърхностен воден обект се извършват изследвания с цел:

1. оценка на хидроложките условия;
2. оценка на екологичното състояние на водата в повърхностния воден обект;
3. оценка на химическото състояние на повърхностните води;
4. оценка на антропогенното въздействие върху режима на оттока и състоянието на водите;
5. оценка на риска от вредно въздействие на водите, вкл. и от замърсяване;
6. установяване на защитените територии във водосборната област на водния обект;
7. анализ и оценка на съществуващите мрежи за мониторинг на повърхностни води;
8. определяне на режима на оттока, вкл. и на твърдия отток.

(3) Проектите по ал. 2 съдържат:

1. броя и разположението на станциите, постовите и пунктовете;
2. информационна карта за всяка станция, пост и пункт;
3. напречни и надлъжни профили на водния обект в района на станциите, постовите и пунктовете;
4. минимално допустимия отток в створа на станциите, постовите и пунктовете, определен съгласно изискванията на методиката по чл. 135, т. 1 от Закона за водите;
5. програма за мониторинг, в т.ч.:
 - а) наблюдавани показатели;

- б) честота на наблюдение, измерване и вземане на проби;
- в) методи за наблюдение, измерване и вземане на проби, изисквания при консервирането и транспортирането им;
- г) изпитване на проби;
- 6. маршрут за провеждане на наблюденията;
- 7. спецификация на необходимите технически средства за изпълнение на проекта;
- 8. кадрово осигуряване;
- 9. необходими финансови средства за изграждане и оборудване на станциите, постове и пунктовете;
- 10. експлоатационни разходи за едногодишен период.

Чл. 22. Проектът за мониторинг на р. Дунав се разработва съвместно с Министерството на транспорта и съобщенията.

Чл. 23. (1) Броят и разположението на станциите, постове и пунктовете се определя на базата на предварителните изследвания по чл. 21, ал. 1.

(2) Приоритет при избора на станциите, постове и пунктовете имат съществуващите, които отговарят на условията по чл. 20.

(3) Нови станции, постове и пунктове се проектират при недостатъчен брой и непредставителност на съществуващата информация.

Чл. 24. (1) Във всички станции и постове от мрежата за хидрометричен мониторинг задължително се определят показателите: воден стоеж, водно количество, наклон на водната повърхност, температура на водата, ледови режим, механичен състав на наносите и дънните отложения.

(2) Във всички станции и пунктове от мрежата за мониторинг на екологичното състояние на повърхностните води задължително се определят показателите: воден стоеж, водно количество и температура на водата, водороден показател, разтворен кислород, електропроводимост, перманганатна окисляемост, биохимична потребност от кислород, химична потребност от кислород, азотни показатели, фосфор, разтворени и неразтворени вещества, а в пунктовете за езера и язовири - и хлорофил "а" и прозрачност по Секи.

(3) Към створа на всички станции, постове и пунктове се определят морфоложките елементи на водния обект.

(4) В станциите и пунктовете, определени за провеждане и на биологичен мониторинг, се извършват изследвания на:

- 1. фитопланктон;
- 2. друга водна флора;
- 3. макро безгръбначна фауна;
- 4. риби.

(5) Допълнителни показатели на анализ се изпълняват по специфична схема, която е в зависимост от характера и разположението на станцията или пункта.

(6) При откриване на нови станция или пункт задължително се определят показателите при пълна схема на изследване.

(7) В зависимост от конкретните хидроложки и екологични условия в проекта се предвижда и наблюдение на вредни и опасни вещества по смисъла на действащата нормативна уредба за емисионни норми за допустимото съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти.

(8) Допуска се в рамките на един воден обект показателите по ал. 5 да бъдат различни.

Чл. 25. (1) Наблюденията и измерванията за определяне на показателите по чл. 24 са непрекъснати и периодични.

(2) Непрекъснати наблюдения и измервания на показателите по чл. 24, ал. 1 и 2 чрез автоматични станции се проектират при възможност на трансгранични пунктове и при съществуваща вероятност за висока екологична опасност.

(3) Минималната честота за наблюдение извън случаите по ал. 2 е един път месечно за референтните и трансграничните пунктове и сезонно за фоновите пунктове и пунктовете за стоящи води.

(4) Вземането на проби за целите на биологичния мониторинг е два пъти в годината за изследванията на фитопланктон и един път на три години в останалите случаи.

(5) Определянето на морфоложките елементи по чл. 24, ал. 3 се извършва един път на 6 години.

(6) Определянето на показателите по чл. 24, ал. 5 се извършва един път на три месеца.

Чл. 26. Водните стоежи и водното количество, вземането на водни проби и определянето на стойностите на качествените показатели за състоянието на повърхностните води се извършва в съответствие с нормативните изисквания.

Чл. 27. Маршрутът за извършване на наблюденията се определя с цел минимизиране на разстоянията, разходите за транспорт и времето за транспортиране на пробите в лабораторията.

Чл. 28. Трайната маркировка на станцията, поста или пункта включва означение за принадлежността им към националната мрежа и номерата им.

Глава трета

НАЦИОНАЛНА МРЕЖА ЗА МОНИТОРИНГ НА ПОДЗЕМНИ ВОДИ

Чл. 29. Националната мрежа за мониторинг на подземни води се проектира за всеки отделен подземен воден обект - водоносен хоризонт, водоносен комплекс, карстов басейн, пукнатинно-водонапорна система.

Чл. 30. (1) Националната мрежа за мониторинг на подземните води се състои от пунктове.

(2) Пунктове от мрежата по ал. 1 са:

1. кладенец или сондаж;
2. извор;
3. минна изработка;
4. дренаж.

(3) Пунктът трябва да е представителен и да гарантира достоверността на показателите за подземния воден обект, за който е проектиран.

(4) Пунктовете се разполагат в рамките на подземния воден обект така, че наблюденията в тях да характеризират:

1. естественото състояние на подземните води;
2. връзката на подземните води с валежите и повърхностните води;
3. връзката с водите от други подземни водни обекти.

(5) Наблюденията за състоянието на подземните води осигуряват данни за:

1. оценка на естествените ресурси на подземните води във всеки подземен воден обект;
2. определяне на краткосрочните и дългосрочни изменения на подхранването на подземните води;
3. определяне на общото естествено и изкуствено дрениране на подземните води;
4. посоката и величината на подземния поток за трансгранични подземни води;

5. ясен и изчерпателен обзор на химическото състояние на подземните води и установяване на тенденциите в замърсяването на подземните води;
6. актуализиране на оценката за категоризиране на подземните води;
7. оценка на измененията на естественото състояние на подземните води и на измененията в резултат от човешката дейност;
8. оценка на ефективността и актуализиране на програмата за мониторинг;
9. определяне на подземните води, за които съществува риск от замърсяване;
10. установяване на присъствието на някакво антропогенно въздействие, предизвикващо повишаване на концентрацията на някакъв замърсител.

Чл. 31. (1) Проектът на националната мрежа за мониторинг на подземните води обобщава проектите за мрежи за мониторинг на подземните води за всеки подземен воден обект - предмет на мониторинга.

(2) За разработването на проектите за всеки подземен воден обект се извършват предварителни изследвания с цел:

1. оценка на хидрогеоложките условия в рамките на подземния воден обект, в т.ч. гранични условия, връзки с други водни обекти - подземни и/или повърхностни;
2. оценка на ресурсите на подземните води;
3. оценка на антропогенното въздействие и неговото влияние върху състоянието на подземните води;
4. оценка на риска от инцидентно замърсяване;
5. отчитане наличието на резервни източници за питейно-битово водоснабдяване на населението;
6. установяване на защитените територии по смисъла на Наредба № 1 от 2000 г. за проучване, ползване и опазване на подземните води (ДВ, бр. 57 от 2000 г.);
7. анализ и оценка на съществуващите мрежи за мониторинг на подземните води.

(3) Проектите по ал. 2 съдържат:

1. броя и разположението на пунктовете;
2. информационна карта за всеки пункт;
3. програма за мониторинг, в т.ч.:
 - а) наблюдавани показатели;
 - б) честота на измерване и вземане на водни проби;
 - в) начин на измерване и вземане на водни проби, изисквания при консервирането и транспортирането им;
 - г) изпитвания на водни проби;
4. маршрут за провеждане на наблюденията;
5. конструкция и екзекутивни чертежи на пунктовете, трайна маркировка;
6. оборудване на пунктовете със стационарни съоръжения за измерване;
7. спецификация на необходимите технически средства за изпълнение на проекта;
8. кадрово осигуряване;
9. необходими финансови средства за изграждане и оборудване на мрежата;
10. експлоатационни разходи за едногодишен период;
11. карти и разрези в подходящ мащаб.

(4) В проектите по ал. 3 се определя частта от мрежата, която ще бъде експлоатирана от съответните басейнови дирекции.

Чл. 32. (1) Броят и разположението на пунктовете се определят на базата на предварителните изследвания по чл. 31, ал. 2 така, че наблюденията в тях да осигуряват получаването на представителна и достоверна информация за състоянието на подземните води от съответния подземен воден обект.

(2) Приоритет при избора на пунктовете имат съществуващите пунктове, които отговарят на условията по чл. 30, ал. 2, 3 и 4.

(3) Нови пунктове се проектират само при отсъствие, недостатъчен брой и непредставителност на съществуващи пунктове.

(4) За всички пунктове се определят географските координати, кота на терена и кота на точката на измерване.

Чл. 33. (1) Във всички пунктове задължително се проектира наблюдение на: водното ниво или дебита, температурата, водородния показател, разтворения кислород, окислително-възстановителния потенциал, перманганатната окисляемост, електропроводимостта на подземните води, съдържанието на калций, магнезий, натрий, калий, желязо, манган, хидрогенкарбонати, хлориди, сулфати, фосфати, амоний, нитрати и нитрити, общата минерализация или сухия остатък и йонния баланс.

(2) При откриване на нов пункт задължително се предвижда определяне на всички съдържащи се във водата йони, радиологичните и микробиологичните показатели на подземните води.

(3) В зависимост от конкретните хидрогеоложки и хидроекологични условия в проекта се предвижда и наблюдение на вредни и опасни вещества по смисъла на Наредба № 1 от 2000 г. за проучване, ползване и опазване на подземните води.

(4) Допуска се в рамките на един воден обект предвидените показатели по ал. 3 да бъдат различни.

(5) За пунктовете, характеризиращи състоянието на минералните води - изключителна държавна собственост, освен показателите по ал. 1 се проектира и наблюдение на показателите, които определят комплексните качества на минералната вода - флуор, йод, бром, бор, метасилициева киселина, въглероден двуокис, метан, радон, окисляеми серни съединения.

Чл. 34. (1) Наблюденията по чл. 33 са непрекъснати и периодични.

(2) Непрекъснати наблюдения на водното ниво или дебита могат да се проектират за подземни водни обекти с променлив в годишен аспект хидродинамичен режим и за пунктове, определени като еталонни за подземния воден обект, както и за представителни водоизточници от находищата на минерални води - изключителна държавна собственост.

(3) Минималната честота за наблюдение на водното ниво или дебита извън случаите по ал. 2 е 12 пъти годишно за безнапорните подземни води и 4 пъти годишно за напорните подземни води.

(4) Наблюдения на химическото състояние по чл. 33, ал. 1 се проектират най-малко 2 пъти годишно за напорни подземни води и най-малко 4 пъти годишно за безнапорни подземни води.

(5) Наблюденията по чл. 33, ал. 3 и 5 се проектират не по-често от един път в годината.

Чл. 35. (1) Водното ниво, дебитът и температурата на подземните води се измерват, като се ползват прибори, осигуряващи точността на измерване в зависимост от величината на измервания показател.

(2) Методът на вземане на водни проби се проектира в зависимост от вида на пункта:

1. директно - при извори, дренажи, минни изработки и сондажи на самоизлив;

2. чрез пробоотборник - при сондажи с ниво под земната повърхност, в случаите, в които водният стълб в сондажа е по-голям от 100 м;

3. чрез водочерпене - при кладенци и сондажи с ниво под земната повърхност в останалите случаи.

(3) В проекта задължително се описва методиката на вземане на водни проби чрез водочерпене за всеки пункт, като в зависимост от конкретните условия се определя времето за водочерпене в минути, което да осигури изчерпване на три обема на сондажа по формулата:

$$t = \frac{3d_k \cdot h}{764Q},$$

където: d е диаметърът на обсадната колона в сантиметри, h - височината на водния стълб (разликата между дълбочината на дъното на пункта и дълбочината на водното ниво) в метри, Q - дебитът на помпата в литра на секунда, като дебитът на помпата за водочерпене се избира така, че нивото да не спада с повече от $1/3$ от общата височина на водния стълб, а помпата трябва да бъде поне 2 м под максималното понижено ниво.

(4) За всеки пункт се определят:

1. необходимите измервания на място;
2. количеството на пробите в зависимост от показателите, които ще се определят, начинът на консервиране и времето за доставка в лабораторията.

Чл. 36. (1) Изпитването на водните проби се проектира при условията на чл. 33 и 34.

(2) Методите за изпитване трябва да осигуряват постигането на стойностите на екологичния праг за подземни води по приложение № 3 към чл. 28, т. 3 от Наредба № 1 за проучването, ползването и опазването на подземните води.

Чл. 37. Маршрутът за извършване на наблюденията се определя с цел минимизиране на разстоянията, разходите за транспорт и времето за доставка на пробите в лабораторията.

Чл. 38. (1) Конструкцията на пункта:

1. включва подземното и надземното му оборудване;
2. съответства на предназначението на пункта;
3. осигурява надеждната му защита.

(2) Трайната маркировка на пункта включва означение за принадлежността му към националната мрежа, номера на пункта и указание, че той е публична държавна собственост, както и трайно обозначение на точката за измерване.

Чл. 39. В подземни водни обекти или участъци от тях, в които състоянието на подземните води е по-ниско от добро, се проектира мониторинг с по-голяма честота на наблюденията с цел изясняване на степента и природата на замърсяването.

Глава четвърта

ОПОРНА БРЕГОВА МРЕЖА ЗА МОНИТОРИНГ НА ЧЕРНО МОРЕ

Чл. 40. (1) Опорната брегова мрежа за мониторинг на Черно море се състои от станции и пунктове за наблюдение на състоянието на крайбрежните морски води.

(2) Станциите се разполагат на определено постоянно разстояние от брега и се маркират трайно върху бреговете съоръжения.

(3) Пунктове за мониторинг на крайбрежните морски води се разполагат:

1. в пояса на санитарна охрана по смисъла на Наредбата за качеството на крайбрежните морски води;
2. в районите на заустване на речни води в Черно море.

(4) Станциите и пунктовете се разполагат така, че да характеризират естественото състояние на крайбрежните морски води, тяхното екологично и химическо състояние и връзката им със заустваните води.

Чл. 41. (1) При разработването на проекта на опорната брегова мрежа за мониторинг на Черно море се извършват предварителни изследвания с цел:

1. оценка на екологичното състояние на крайбрежните морски води;
2. оценка на антропогенното въздействие върху състоянието на морските води;
3. оценка на риска;
4. анализ и оценка на съществуващите мрежи за мониторинг;
5. установяване на намиращите се в близост до черноморското крайбрежие защитени територии.

(2) Проектът по ал. 1 съдържа:

1. броя и разположението на станциите и пунктовете;
2. данни за географските координати на станциите и пунктовете;
3. начин на обозначаване на пунктовете и дълбочинност;
4. програма за мониторинг, в т.ч:
 - а) наблюдавани показатели;
 - б) честота на вземане на проби;
 - в) изисквания към вземането, консервирането и транспортирането на пробите;
 - г) изпитване на проби;
5. маршрут за провеждане на наблюденията;
6. спецификация на необходимите технически средства за изпълнение на проекта;
7. кадрово осигуряване;
8. необходими финансови средства за оборудване на мрежата;
9. експлоатационни разходи за едногодишен период.

(3) В проекта по ал. 2 се формулират екологичните цели и норми за качеството на морската среда от гледна точка на особеностите на конкретните обекти, включващи:

1. райониране на черноморското крайбрежие и прилежащите акватории в зависимост от предназначението на съответните райони - риболов, корабоплаване, мидени полета и ферми за отглеждане на миди, зони за къпане и туризъм, защитени територии и др.;
2. избор на параметри за оценка състоянието на морската среда;
3. разработване на класификационни схеми за състоянието на морската среда, в т.ч. определяне на класификационни нива, определяне на граничните стойности на параметрите за съответните нива, дефиниране на максимално допустими стойности на параметрите, както и стойности, при които е необходимо да бъдат предприети коригиращи действия;
4. приложение на класификационните схеми и определяне на целите по отношение състоянието на морската среда за районите със специфично предназначение.

Чл. 42. (1) Броят и разположението на станциите и пунктовете се определят на базата на предварителните изследвания по чл. 41 така, че наблюденията в тях да осигуряват получаването на достатъчна и достоверна информация за състоянието на крайбрежните морски води.

(2) Географските координати на всички пунктове се обвързват с брегови реперни точки.

Чл. 43. (1) Във всички станции и пунктове задължително се наблюдават показателите: температура на водата, плаващи примеси, цвят, прозрачност, азотни показатели, фосфор, перманганатна окисляемост, химичната потребност от кислород, биохимичната потребност от кислород, както и индикаторите за качеството на морската вода - седименти и биота.

(2) В станциите и пунктовете, определени за провеждане на биологичен мониторинг, се извършват изследвания на:

1. биомасата на фитопланктона;
2. друга водна флора;
3. макро безгръбначна фауна.

(3) Допълнителни показатели се наблюдават по специфична схема в зависимост от възприетите екологични цели и норми и разположението на пункта.

Чл. 44. (1) Наблюденията по чл. 43, ал. 1 са периодични с честота на наблюдение един път месечно.

(2) Вземането на проби за целите на биологичния мониторинг е два пъти в годината за изследване масата на фитопланктона и един път на три години в останалите случаи.

(3) Определянето на показателите по чл. 43, ал. 3 се извършва един път на три месеца.

Чл. 45. (1) Броят и разположението на станциите и пунктовете и наблюдаваните показатели се съобразяват и с изискванията на международни конвенции, споразумения и програми, по които държавата е страна.

(2) Разположението и маркирането на станциите и пунктовете се съгласува с Министерството на транспорта и съобщенията.

Глава пета

КОНТРОЛНО-ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА ЗА СЪСТОЯНИЕТО НА ОТПАДЪЧНИТЕ ВОДИ

Чл. 46. Контролно-информационната система за състоянието на отпадъчните води обхваща всички обекти, формиращи отпадъчни води с количество над 100 куб. м на денонощие и заустващи във водните обекти.

Чл. 47. (1) Контролно-информационната система за състоянието на отпадъчните води съдържа данни за:

1. водния обект, в който се заустват отпадъчните води;
2. мястото на заустване;
3. географските координати на мястото на заустване;
4. количеството на заустените отпадъчни води;
5. химическото състояние на заустените отпадъчни води;
6. наблюдаваните показатели.

(2) Информацията за състоянието на отпадъчните води в контролно-информационната система постъпва от:

1. титулярите на разрешителните за заустване по чл. 48, ал. 1;
2. контролните изпитвания на басейновите дирекции по чл. 52, ал. 1.

Глава шеста

СОБСТВЕН МОНИТОРИНГ

Чл. 48. (1) Собствен мониторинг на водите се провежда от:

1. титулярите на разрешителни за водоползване и/или ползване на водни обекти, в т.ч. и на разрешителни за заустване на отпадъчни води, когато в разрешителното им е записано условие за провеждане на собствен мониторинг;
2. лицата с учредено особено право за ползване на минерални води - изключителна държавна собственост;

3. лицата, задължени да провеждат мониторинг на водите с издадено решение по оценка на въздействието върху околната среда;

4. лицата, задължени да провеждат собствен мониторинг по смисъла на наредбата за опазване на водите от замърсяване с нитрати от земеделски източници;

5. лицата, задължени да провеждат собствен мониторинг във връзка с отстраняване на минали екологични щети;

6. лицата, задължени да провеждат мониторинг на водите по смисъла на чл. 174, ал. 1 от Закона за водите.

(2) Измерването на отнетите от подземния воден обект водни количества и измерването на нивата на подземните води са собствен мониторинг по смисъла на тази наредба.

Чл. 49. (1) Лицата по чл. 48, ал. 1 разработват план за провеждането на собствен мониторинг, съобразен с поставените условия в разрешителното, в концесионния договор, в решението по ОВОС, в решението за отстраняване на минали екологични щети или в заповедта на министъра по чл. 174, ал. 1 от Закона за водите.

(2) Планът за собствен мониторинг на подземните води се разработва в доклада за извършените хидрогеоложки проучвания, изготвен по реда на Наредбата за проучване, ползване и опазване на подземните води, на основата на който е издадено съответното разрешително и съдържа:

1. описание на пунктовете за мониторинг - местоположение и предназначение;

2. данни за:

а) дълбочината и конструкцията на пунктовете;

б) географските координати на пунктовете;

в) наблюдаваните показатели;

г) честотата на наблюденията;

д) продължителността на мониторинга;

3. наръчник за работа и инструкции за измерване на водните нива, за вземането на водни проби, за изпитване на водни проби, за поддържане на мрежата, за организиране и анализ на информацията;

4. описание на функционалните връзки с басейновата дирекция и местните власти;

5. критериите за своевременно уведомяване.

(3) Планът за собствен мониторинг на водите от депа за отпадъци по смисъла на Закона за ограничаване на вредното въздействие на отпадъците върху околната среда се разработва и в съответствие с изискванията на приложение № 3 от Наредба № 13 за условията и изискванията за изграждане и експлоатация на депа за отпадъци (ДВ, бр. 152 от 1998 г.).

Чл. 50. (1) Планът за собствен мониторинг на отпадъчните води, зауствани в повърхностни водни обекти, съдържа:

1. информационна карта за обекта, формиращ отпадъчни води, в т.ч.:

а) условия, при които се формират отпадъчните води, в т.ч. мерки за пречистването им;

б) място на заустване на отпадъчните води и географските му координати;

в) разположение на пробовземните точки и географските им координати;

г) количество на заустваните води;

д) качество на заустваните води;

2. наблюдавани показатели за характеризиране на качеството на отпадъчните води;

3. честота на наблюдение.

(2) Информационните карти се подписват от лицата по чл. 48, ал. 1.

(3) Планът за собствен мониторинг се актуализира в съответствие с условията в разрешителното за заустване.

Чл. 51. Планът за собствен мониторинг при ползване на повърхностни водни обекти извън случаите по чл. 50 се разработва в зависимост от спецификата на наблюденията за съответния вид ползване, регламентирана в наредбите по чл. 135, т. 4, 5, 7, 8 и 10 от Закона за водите и съдържа:

1. граници на частта от водния обект - предмет на ползване;

2. разположение на пробовземните точки в рамките на територията по т. 1;

3. наблюдавани показатели;

4. честота на наблюдение.

Чл. 52. (1) Басейновите дирекции извършват контролни изпитвания на проби за спазването на:

1. емисионните изисквания с периодичност, определена в разрешителното;

2. имисионните изисквания в избрани пунктове два пъти годишно.

(2) Пунктовете по ал. 1 се предлагат от директора на басейновата дирекция съгласувано с Изпълнителната агенция по околна среда към Министерството на околната среда и водите и се утвърждават от министъра на околната среда и водите в началото на всяка календарна година.

Чл. 53. (1) Планът за собствен мониторинг се утвърждава от съответния орган, задължил лицето по чл. 48, ал. 1, или от Изпълнителната агенция по околна среда към Министерството на околната среда и водите в случаите по чл. 48, ал. 1, т. 3.

(2) При утвърждаването на плана органът по ал. 1 определя информацията, която лицата, провеждащи собствен мониторинг, са длъжни да предоставят за включване в автоматизираната информационна система за мониторинг на водите и в контролно-информационната система за състоянието на отпадъчните води, както и реда и начина за предоставянето ѝ.

Чл. 54. Лицата, провеждащи собствен мониторинг, са длъжни да предоставят информацията по чл. 53, ал. 2 в определения срок във:

1. Министерството на околната среда и водите в случаите на учредена концесия, издадено разрешително за ползване на минерални води или когато решението по оценка на въздействието върху околната среда е прието от министерството;

2. съответната регионална инспекция по околната среда и водите и в съответната басейнова дирекция във всички останали случаи.

Чл. 55. Разходите за проектиране, изграждане и експлоатация на пунктовете за собствен мониторинг са за сметка на задължените лица по чл. 48, ал. 1.

Глава седма

ЕКСПЛОАТАЦИЯ, ПОДДЪРЖАНЕ, ЛАБОРАТОРНО ОБСЛУЖВАНЕ НА МРЕЖИТЕ ЗА

МОНИТОРИНГ НА ВОДИТЕ. ИНФОРМАЦИОННО И КОМУНИКАЦИОННО ОСИГУРЯВАНЕ

НА НАЦИОНАЛНАТА СИСТЕМА ЗА МОНИТОРИНГ НА ВОДИТЕ

Раздел I

Експлоатация и поддържане на мрежите за мониторинг на водите

Чл. 56. Експлоатацията на мрежите за мониторинг включва обслужването и поддържането им.

Чл. 57. (1) Обслужването на мрежите включва:

1. извършване на наблюдения, измервания и вземане на проби;
2. консервиране на пробите и транспортирането им до съответната лаборатория;
3. изпитване на проби;
4. текущ оглед на техническото състояние на пункта, маркировката и стационарното му оборудване.

(2) При необходимост по предложение на директора на басейновата дирекция, на директора на Изпълнителната агенция по околна среда или на директора на главната дирекция по водите могат да се извършват и епизодични наблюдения извън определената в проекта периодичност.

(3) Дейностите по ал. 1 се изпълняват от:

1. басейновите дирекции и регионалните инспекции по околната среда и водите в обхвата на района за басейново управление на водите - за мрежата за мониторинг на екологичното състояние на повърхностните води, националната мрежа за мониторинг на подземните води и опорната брегова мрежа за мониторинг на Черно море;

2. Националният институт по метеорология и хидрология при БАН - за мрежата за хидрометричен мониторинг на повърхностните води и националната мрежа за мониторинг на валежите и до проектиране и изграждане на националната мрежа за мониторинг на подземните води - за пунктовете от опорната хидрогеоложка мрежа;

3. лицата по чл. 48, ал. 1 за мрежите за собствен мониторинг на водите.

Чл. 58. (1) Поддържането на мрежите включва:

1. провеждане на профилактика;
2. аварийен ремонт;
3. възстановяване на съоръжения, маркировки, комуникации.

(2) Дейностите по ал. 1, т. 2 и 3 се предлагат от органите по чл. 57, ал. 3, т. 1 и 2 и се възлагат от министъра на околната среда и водите по реда на Закона за обществените поръчки.

(3) Дейностите за поддържане на мрежите за собствен мониторинг се изпълняват от лицата по чл. 48, ал. 1.

Раздел II

Лабораторно обслужване на мрежите за мониторинг на водите

Чл. 59. (1) Наблюденията, измерванията, вземането, консервирането и изпитванията на проби се извършват съгласно българските стандарти.

(2) В случаите, в които липсват български стандарти, дейностите по ал. 1 се извършват по утвърдени от министъра на околната среда и водите методи.

(3) Методите по ал. 2 се предлагат от Изпълнителната агенция по околна среда и се разглеждат и одобряват от Висшия консултативен съвет по водите.

Чл. 60. Изпитванията на проби се извършват от акредитирани лаборатории.

Чл. 61. (1) Методите за изпитване на проби и средствата за измерване подлежат на метрологичен контрол.

(2) Метрологичният контрол се извършва по реда на глава четвърта от Закона за измерванията.

Раздел III

Информационно и комуникационно осигуряване на националната система за мониторинг на водите

Чл. 62. Информационното осигуряване на националната система за мониторинг на водите включва:

1. събиране на информация от националните мрежи за мониторинг на водите и от мрежите за собствен мониторинг;
2. организиране на информацията в автоматизирана информационна система за мониторинг на водите;
3. визуализация на информацията.

Чл. 63. (1) Събирането на информацията включва данни за:

1. идентификация на пункта;
2. наблюдения и измервания;
3. вземане, консервиране и транспортиране на проби;
4. изпитвания на проби.

(2) Резултатите по ал. 1, т. 1, 2 и 3 се записват в дневници.

(3) В началото на всеки месец до 10-о число дневниците с резултатите от наблюденията на мрежите по чл. 57, ал. 3, т. 2 през предходния месец се предават в съответната басейнова дирекция.

(4) Изпълнителната агенция по околна среда ежемесечно представя в Националния институт по метеорология и хидрология при БАН график за вземане на водни проби в станциите и пунктовете от мрежата за мониторинг на екологичното състояние на повърхностните води, които съвпадат със станциите и постове от мрежата за хидрометричен мониторинг. В срок до един месец от получаване на графика НИМХ при БАН предоставя на ИАОС обработената информация за водните количества в посочените станции и пунктове.

(5) Националният институт по метеорология и хидрология при БАН предоставя в главната дирекция по водите цялата първична информация от наблюдението на мрежите по чл. 57, ал. 3, т. 2, както и обработената информация по временни ключови криви за водните количества за пунктовете, включени в бюлетина за състоянието на водните ресурси в Република България, всяко тримесечие, в едномесечен срок от неговото приключване, а до края на месец февруари на следващата година - актуализирани данни за всички пунктове от хидрометричната мрежа. При наличието на прогноза за настъпването на опасни хидрологични и свързаните с тях метеорологични явления информацията се предоставя в реално време.

(6) Басейновата дирекция въвежда в автоматизираната информационна система за мониторинг на водите данните от извършените наблюдения, измервания и изпитвания на проби и обработва и анализира информацията.

Чл. 64. (1) Автоматизираната информационна система за мониторинг на водите съдържа данни за:

1. идентификация на пункта;
2. координатите на пункта;
3. района за басейново управление на водите;
4. поречие;
5. административно привързване - област, община, населено място;
6. водния обект;
7. характеристиките на водния обект в района на пункта;
8. измерените нива;
9. измерените дебити;
10. проведените измервания на комплексни физико-химични характеристики, определени на място;
11. изпитванията на проби.

(2) Системата по ал. 1 осигурява аналитични, графични и таблични изходи за:

1. националните мрежи за мониторинг на водите, опорната брегова мрежа за Черно море и контролно-информационната система за състоянието на отпадъчните води;
2. водния баланс;
3. състоянието на водите;
4. статистическа обработка, моделиране, оценка, прогноза и предупреждение;
5. оценка на риска;
6. бюлетина за състоянието на водните ресурси на Република България.

(3) В автоматизираната информационна система се включват и резултатите от собствения мониторинг.

(4) Автоматизираната информационна система за мониторинг на водите функционира на басейново и на национално ниво и е неразделна част от информационната система за управление на водите.

Чл. 65. (1) Информацията по чл. 64, ал. 1, т. 8, 9, 10 и 11 се актуализира:

1. за данните от измерване на нива, дебити и комплексни физико-химични характеристики, определени на място - в срок до една седмица от провеждане на измерванията;
2. за данни от изпитвания на проби - в срок до един месец от изготвяне на анализа.

(2) Актуализираната информация по ал. 1 се изпраща в главната дирекция по водите на всяко тримесечие.

Чл. 66. Визуализацията на информацията се реализира чрез географска информационна система и задължително съдържа слоеве за:

1. границите на водните обекти;
2. категориите на водите във водния обект или негови участъци;
3. водоползвателите и ползвателите на водните обекти;
4. схемите на водностопанските системи и съоръжения;
5. източниците на пряко или непряко отвеждане на отпадъчни води във водните обекти;
6. защитените територии;
7. националните мрежи за мониторинг на водите.

Чл. 67. (1) Информацията от националната система за мониторинг на водите е неразделна част от водностопанския кадастър.

(2) Всяко лице може да ползва данните за състоянието на водите по реда на чл. 180, ал. 2 от Закона за водите.

(3) Лицата, провеждащи собствен мониторинг и предоставящи данни за включване в автоматизираната информационна система за мониторинг на водите и в контролно-информационната система за състоянието на отпадъчните води, ползват информацията за състоянието на водите за конкретния район безвъзмездно.

Чл. 68. (1) Комуникационното осигуряване на националната система за мониторинг на водите включва внедряването на съвременни информационни технологии и комуникации, осигуряващи обмена на информацията за състоянието на водите.

(2) За изпълнение на дейностите по ал. 1 се разработва проект, съдържащ:

1. необходимите технически средства за комуникационно осигуряване на националната система за мониторинг на водите;
2. принципите за информационно управление и йерархична система за достъп до информацията;

3. етапите на реализация на проекта.

Глава осма

УПРАВЛЕНИЕ НА НАЦИОНАЛНАТА СИСТЕМА ЗА МОНИТОРИНГ НА ВОДИТЕ

Чл. 69. Националната система за мониторинг на водите се организира и ръководи от министъра на околната среда и водите.

Чл. 70. (1) Дейността на националната система за мониторинг на водите на национално ниво се осъществява от Изпълнителната агенция по околна среда към Министерството на околната среда и водите съгласувано с главната дирекция по водите.

(2) За изпълнение на дейността по ал. 1:

1. директорът на Изпълнителната агенция по околна среда към Министерството на околната среда и водите организира и ръководи:

а) методически провеждането на мониторинговата дейност за екологичното и химическото състояние на водите на басейново ниво;

б) обобщаването на данните за екологичното и химическото състояние на водите за територията на страната;

в) обобщаването на данните от контролно-информационната система за състоянието на отпадъчните води;

г) поддържането на информационна система за екологичното и химическото състояние на водите, създаването и поддържането на потребителски бази данни в главната дирекция по водите и в басейновите дирекции;

д) методическа помощ на лабораториите към Министерството на околната среда и водите в областта на изпитването на проби;

е) изпращането на обобщените данни по буква "б" в главната дирекция по водите;

2. директорът на главната дирекция по водите организира и ръководи:

а) определянето на изискванията и съгласуване на дейността на националната система за мониторинг на водите;

б) координирането на мониторинговата дейност на мрежата за хидрометричен мониторинг на повърхностните води и националната мрежа за мониторинг на валежите;

в) обобщаването на данните за състоянието на водите за територията на страната;

г) публикуването на данните, оценките, тенденциите в изменението и прогнозите за състоянието на водите в периодичния бюлетин за състоянието на водните ресурси на Република България;

д) разработването на мерки за подобряване състоянието на водите;

е) координирането на дейността на басейновите дирекции;

3. директорът на Националния институт по метеорология и хидрология организира и ръководи:

а) експлоатацията, стопанисването и поддържането на мрежата за хидрометричен мониторинг и националната мрежа за мониторинг на валежите;

б) първичната обработка и контрол на информацията;

в) предоставянето на информацията по чл. 63, ал. 3, 4 и 5;

г) съгласуването на изменението в броя на пунктовете, честотата на наблюдение и наблюдаваните показатели с главната дирекция по водите;

д) създаването и поддържането на потребителски бази данни в главната дирекция по водите и в басейновите дирекции.

Чл. 71. (1) Дейността на националната система за мониторинг на водите на басейново ниво се осъществява от басейновите дирекции и регионалните инспекции по околната среда и водите в рамките на района за басейново управление на водите.

(2) За изпълнение на дейността по ал. 1 директорът на басейновата дирекция и директорите на регионалните инспекции по околната среда и водите организират и ръководят:

1. стопанисването на пунктовете от националните мрежи за мониторинг на водите в рамките на басейновия обхват;

2. извършването на наблюденията за състоянието на водите в пунктовете за мониторинг в рамките на басейна;

3. събирането и контрола на резултатите от собствения мониторинг, провеждан от лицата по чл. 48, ал. 1 на територията на съответния район за басейново управление на водите;

4. събирането, анализирането, обобщаването и съхраняването на резултатите от експлоатацията на националните мрежи за мониторинг и от собствения мониторинг за състоянието на водите за всеки воден обект в обсега на басейна;

5. установяването на негативните процеси в рамките на водните обекти и прогнозира тяхното развитие;

6. изготвянето на предупреждения;

7. разработването на предложения за предприемане на мерки за предотвратяване на вредните последици и оценява ефективността от предприетите действия;

8. анализа на ефективността на мониторинговите мрежи и прави предложения за промени в тях;

9. контрола на обектите - емитери, формиращи отпадъчни води и заустващи във водните обекти;

10. попълването и актуализирането на контролно-информационната система за състоянието на отпадъчни води.

(3) В случаите, в които подземен воден обект е разположен в териториите на няколко района за басейново управление на водите, дейностите по ал. 2 се синхронизират между съответните басейнови дирекции, като се отчита хидравличното единство на водния обект.

(4) Данните за екологичното и химическото състояние на водите се изпращат в Изпълнителната агенция по околна среда към Министерството на околната среда и водите.

(5) Данните, обобщенията и прогнозите за състоянието на водите за всички водни обекти - предмет на мониторинга, и свързаните с тях метеорологични фактори се изпращат в главната дирекция по водите.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. (1) По смисъла на тази наредба:

1. "Естествени ресурси на подземните води" са общото средногодишно подхранване на подземния воден обект.

2. "Крайбрежни морски води" са водите откъм сушата, оградени от линия, всяка точка от която е на отстояние една морска миля от най-близката на основната линия, от която се измерва широчината на териториалните води, като в устията на реките се разширява до границата на пресните води.

3. "Модул на подземния отток" е количеството подземни води, които се оттичат за единица време от единица площ от подземния воден обект.

4. "Национална система за мониторинг на водите" е комплекс от специфични контролно-измервателни, пробовземни, аналитични и информационни дейности, които дават възможност за оценки и прогнози за състоянието на водите, както и необходимото за това оборудване.

5. "Пункт на стоящи води" е пункт за наблюдение на водите на езерата и язовирите.

6. "Референтен пункт" е пункт, разположен между фоновите пунктове и местата на заустване на отпадъчни води, даващ достоверна информация за състоянието на водата в него.

7. "Трансграничен пункт" е пункт, разположен в частта от повърхностен воден обект, преди водите му да напуснат територията на страната.

8. "Фонов пункт" е пункт, разположен в зона с естествено състояние на повърхностните води.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Наредбата се издава на основание чл. 135, т. 14 от Закона за водите (ДВ, бр. 67 от 1999 г.).

§ 3. Отменя се Наредба № 5 от 1981 г. за наблюдения над режима на подземните води (ДВ, бр. 86 от 1981 г.).

§ 4. Указания по прилагането на наредбата дава министърът на околната среда и водите.

§ 5. Наредбата влиза в сила от датата на обнародване в "Държавен вестник".